

عنوان مقاله:

سیستمهای خورشیدی، نیل به سوی جهت گیری بنا و طراحی پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مروارید مافی پایروند - دانشجوی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، هیدج، زنجان، ایران

علیرضا جزء پیری - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

انرژی خورشید یکی از راهکارها برای بهره گیری از این منبع بی زوال می باشد، با توجه به پیشرفت معماری و نیاز انسان به رویکردهای جدید، معماری خورشیدی می تواند انسانها را به دنیایی جدید رهنمون سازد. معماری خورشیدی مسیری است میانبر برای رسیدن به معماری پایدار و استفاده بهینه از ابزارها و امکانات فعلی بدون آنکه نیاز آیندگان به خطر بیافتد. بهینه سازی استفاده از انرژی خورشیدی به هندسه شهری و دسترس پذیری محیط شهری به سلول های فتوولتاییک بستگی دارد. هندسه شهری شامل عامل های کلیدی طراحی شهری نظیر: تراکم توسعه - جهت گیری - محدودیت ارتفاعی - بازتابش و ... این متغیرها دسترس پذیری به فتوولتاییک را به وسیله پارامترهای غیر فیزیکی مشخص می کنند. - برنامه ریزی و ساختار سنتی برای ساختمان های حال و آینده - ارزش های فرهنگی و تاریخی - برنامه ریزی مقررات و محدودیت هابه وسیله کشف روابط بین متغیرهای طراحی شهری و پتانسیل های نصب فتوولتاییک، می توان به طراحی برنامه ریزان و معماران برای استفاده از سلول های خورشیدی چه در بافت های شهری جدید و چه در بافت های موجود کمک کرد.

کلمات کلیدی:

انرژی خورشیدی، سیستم های خورشیدی، طراحی پایدار، فتوولتاییک، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560707>

